

Hiv. sz. :: Mü.39/2020/5.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 8 0 7 - 4 / 2022	
Érkezett: 2022 NOV 14.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

ügyszám :IV/1807-3/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tettekreász Magyar Rendőrség Szakszervezete ()

indítványozó, a panasz alapját képező peres eljárás felperese **nevében és képviselőként** eljárva (meghatalmazás a megelőző peres eljárás során csatolva) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban : Abtv.) a 26. §-a és 27. §-a alapján, a Tisztelt Alkotmánybíróság felhívására az alábbi

**egységes szerkezetbe foglalt
alkotmányjogi panasz indítványt**

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint másodfokú bíróság **Kf.III.45.140/2021/5.** számú ítéletének – a Győri Törvényszék **6.K.700.524/2021/5.** sz. elsőfokú ítéletére is kiterjedően - alaptörvényellenességét (határozatok M/1. sz. alatt csatolva), és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (2) bekezdését, valamint alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása is fennáll.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az alkotmánybíróvási eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezen rendelkezésnek jelen kérelmem megfelel, mivel a panaszom alapját képező , az ügy érdemében hozott döntések, ítéletek – a peres eljárás felperesének – indítványozónak Alaptörvényben biztosított jogait sérti.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel a Győri Törvényszék előtt 6.K.700.524/2021. lajstromszámon indított perben és annak másodfokú eljárásában keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban és kifejezett kérelmet tartalmaz a Kúria, és az I. fokú bíróság döntésének megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

2.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a felperes keresete azaz az indítványozó által benyújtott keresetlevél (M/ 2. szám alatt csatolva) valamint a peres eljárás iratanyaga alapján az azt eldöntő bírósági határozatok egyedi ügyben születtek, amelyek a természetes személy – a peres eljárás felperese - jogát, jogos érdekét érintik és eldöntik.

3.

A támadott határozatok konkrét peres eljárásban, még hozzá annak I. fokú, II. fokú szakaszában, tehát bírósági eljárásban történtek, mégpedig a fentebb hivatkozott 6.K.700.524/2021. számon indított perben.

4.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy felperes 2022. május 24. napján vette kézhez a Kúria ítéletét, mely a peres eljárást lezárta. Ez alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek.

5.

Az Abtv. 27. § b) pontjával, továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, jogorvoslati jogomat kimerítettem, ezt igazolja a Kúria ítélete is, mely leszögezi, „ az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye”.

II.

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

XXVIII. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XV. CIKK

...

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

II.2. Az Alaptörvény XXVIII. és XV. cikkének sérelme

Indítványozó egyenlő bánásmóddhoz való joga és tisztességes eljáráshoz való joga sérült a panasszal érintett bírósági eljárás során.

II.2.1. Tényállás

Indítványozó a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] állományában teljesít szolgálatot fogdafelügyelő beosztásban.

Indítványozó 1995. szeptember 1-jétől áll szolgálati jogviszonyban. Kezdetben a Határőrség Rendőrségbe való beintegrálódásáig a [REDACTED] [REDACTED] állományában dolgozott útlevelkezelő, főútlevelkezelő, főhatárrendész beosztásban.

2015. július 1-jei hatállyal [REDACTED] [REDACTED] r. alezredes, a [REDACTED] [REDACTED] mb. kapitányságvezetője a 308-51-344/2015. sz. paranccsal besorolta indítványozót a Hszt. 351. § (2) bekezdése és 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2-8. mellékletei alapján tiszthelyettesi osztály B besorolási kategóriájába 5 fizetési fokozatába, megállapítva, hogy fizetési fokozatba történő előresorolásának időpontja 2018. január 1-je. Azt is megállapította ezen parancsban a munkáltató, hogy fizetési fokozat szempontjából figyelembe vehető szolgálati idő kezdete 1995.09.01. Azaz indítványozó 2015. július 1-jén 20 év szolgálati jogviszonnyal rendelkezett. Ezen parancsban a munkáltató megállapította – figyelemmel a Hszt. 353. §-ában foglaltakra – a 30 %-os illetményemelkedést, és felperes 2015. július 1-je és 2015. december 31. közötti időszakra felperes illetményét 280 920 forintban határozta meg, míg a következő fizetési fokozatba sorolás időpontjára 2018. január 1. napját határozta meg.

Indítványozó 2015. szeptember 1-jével 21 év szolgálati idővel rendelkezett a fizetési fokozat megállapítása szempontjából, így ekkor a tiszthelyettesi osztály B besorolási kategóriájába 6. fizetési fokozatába kellett volna sorolni, mely csak 2018. január 1-jével történt meg.

2018. január 1-jei hatállyal [REDACTED] [REDACTED] r. alezredes, a [REDACTED] [REDACTED] mb. kapitányságvezetője a 08010/170/198-1/2018. mi. sz. „ Előresorolás hivatásos szolgálati viszonyban” megnevezésű paranccsal besorolta indítványozót a 31/2015. BM r. 65. § (1) bekezdése alapján a tiszthelyettesi besorolási osztály B besorolási kategóriájába 6. fizetési fokozatába, tekintettel arra, hogy – több, mint – 21 év szolgálati idővel (ekkor ténylegesen már 23 év 4 hónap) szolgálati idővel rendelkezett. A parancsban az előljáró a Hszt. 353/D. § (6) bekezdése alapján megállapította, hogy indítványozó alapilletménye 313 333 forint, 2018-as rendszeres díjazása 7 730 forint, így 2018. január 1-jétől 2018. december 31-ig

321 100 forintban állapította meg felperes alapilletményét. A következő fizetési fokozatba sorolás várható idejét 2022. január 1-jében határozta meg.

2019. január 1-jei hatállyal [REDACTED] r. alezredes, a [REDACTED] kapitányságvezetője a 08010/170/183-1/2019. mi. sz. „Értesítés illetményváltozásról hivatásos szolgálati viszonyban” megnevezésű paranccsal megállapította, hogy indítványozó illetménye 2019. január 1-jétől a következők szerint alakul: beosztási illetmény (38 650 forint \times 6,20) 230 630 forint, szolgálati időpótlék (38 650 forint \times 125%) 48 313 forint, hivatásos pótlék (38 650 forint \times 100%) 38 650 forint, azaz mindösszesen indítványozó illetményét 326 593 forintban állapította meg.

2019. szeptember 14-i hatállyal [REDACTED] r. alezredes, a [REDACTED] kapitányságvezetője a 08010/170/1070-1/2019. mi. sz. „Értesítés szolgálati időpótlék megállapításáról és illetményváltozásról hivatásos szolgálati viszonyban” megnevezésű paranccsal megállapította, hogy indítványozó 25 év szolgálati idővel rendelkezik, így a Hszt. 354. §-a alapján felperes illetménye a következők szerint alakul: beosztási illetmény (38 650 forint \times 6,20) 230 630 forint, szolgálati időpótlék (38 650 forint \times 150%) 57 975 forint, hivatásos pótlék (38 650 forint \times 100%) 38 650 forint, azaz mindösszesen felperes illetményét 336 300 forintban állapította meg.

2020. január 1-jei hatállyal [REDACTED] r. alezredes, a [REDACTED] kapitányságvezetője a 08010/170/190-1/2020. mi. sz. „Kiegészítő juttatás megállapítása hivatásos szolgálati viszonyban” megnevezésű paranccsal megállapította, hogy indítványozó a 33/2015. (VI.16.) BM rendelet 38/B.§-a alapján (336 255 \times 10%) 38457 forint kiegészítő juttatásra jogosult.

Mivel indítványozó előresorolásánál nem került figyelembe vételre, hogy már 2015. szeptember 1-jével 21 év szolgálati idővel rendelkezett, így már ekkor jogosult volt a B besorolási kategóriája 6. fizetési fokozatába való besorolásra, és az ezen besoroláshoz kapcsolódó illetményre, továbbá 2019. szeptember 1-jétől 25 év szolgálati jogviszonyára tekintettel jogosult volt a B besorolási kategóriája 7. fizetési fokozatába való besorolásra, és az ezen besoroláshoz kapcsolódó illetményre, ezért 2021. február 11-én képviselőjében eljárva a Tettekesz Magyar Rendőrség Szakszervezete szolgálati panaszt nyújtott be indítványozó előjárójához kérve, hogy indítványozó részére a 2018. január 1. napjától 2021. január 31. napjáig – illetve a döntése meghozataláig havi 8.503 forinttal növelten - 34 012 (azaz harmincnégyezer-tizenkettő) forint összegű illetménykülönböt és az ez után 2020. szeptember 1. napjától járó Ptk. 6:48.§-a szerinti késedelmi kamat megfizetésére intézkedni szíveskedjen. Mivel a szolgálati panaszt a munkáltató elutasította, így indítványozó nevében keresetet nyújtottunk be a Győri Törvényszékhez-

A Györi Törvényszék indítványozó keresetét a 6.K.700.524/2021/5. sz. elsőfokú ítéletével elutasította, melyet azzal indokolt, hogy

„[15] A felperes által hivatkozott Hszt. 357. § (2) bekezdését nem lehet úgy értelmezni, mint ami felülírná a 359. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakat.

[16] Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes a Hszt. szabályainak megfelelő alkalmazásával jogszerűen járt el a felperes 2015. és 2018. évi be- és előresorolása során, így a felperesnek a besorolásból eredően elmaradt illetmény iránti igénye sem lehet, ezért a bíróság a felperes keresetét elutasította.”

Mivel nem értettünk egyet a bíróság határozatával, így fellebbezéssel fordultunk a II. fokú bírósághoz. A KúriaKf.III.45.140/2021/5.számú ítéletével az I. fokú ítéletet helyben hagyta a következőkkel indokolva döntését :

„[31] A perbeli esetben 2018. január 1-jén a Hszt. 359. § (1) bekezdésében meghatározott szabály alapján került sor a felperes előresorolására, és ebben a speciális, a Hszt. külön rendelkezése alapján meghatározott előresorolás esetében a várakozási idő kivételesen 4 évnél hosszabb időtartam is lehetett, hiszen a Hszt. 359. § (2) bekezdése a fizetési várakozási idő meghosszabbodásáról rendelkezett. A Hszt. 359. § (2) bekezdése nem a fizetési fokozatra jogosító szolgálati idő alapján esedékes előresorolást halasztotta el – ahogyan arra a felperes hivatkozott –, hanem a két fizetési fokozat közötti várakozási időt hosszabbította meg. Így a felperes – az egyéb feltételek teljesítése mellett is – csak akkor vált jogosulttá a következő fizetési fokozatra, amikor a meghosszabbodott várakozási idő eltelt. A fizetési fokozatban történő előrelépés szempontjából a Hszt. 121. § (1) bekezdése alapján nem a szolgálati idő kezdő időpontja, hanem a várakozási idő volt a releváns, amelynek a Hszt. 359. § (2) bekezdésének megfelelő meghosszabbodása nem eredményezte a következő fizetési fokozatba lépés várakozási idejének megrövidülését. A várakozási idő meghosszabbodása nem volt kihatással a Hszt. 117. § (1) bekezdésében meghatározott azon szabályra, mely szerint a további fizetési várakozási idő 4 év.”

II.2.2.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme egyrészt megvalósult az I. fokú ítélettel, illetve a Kúria döntésével a helytelen értelmezéssel és az indokolás hiányosságával.

Továbbá megvalósult azáltal is, hogy álláspontunk szerint a tisztességes eljáráshoz való jogot sértő alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezést alkalmaztak az eljáró bíróságok.

A Hszt. 359. §-a a következőket mondja ki :

„359. § (1) E törvény alapján a hivatásos állomány tagjait fizetési fokozatban és vezetői fizetési fokozatban első alkalommal 2018. január 1-jei hatállyal lehet előresorolni, abban az esetben, ha a fizetési fokozatban és vezetői fizetési fokozatban előresoroláshoz szükséges feltételekkel rendelkezik.

(2) A hivatásos állomány 2015. július 1-jén szolgálati viszonyban álló azon tagjának, akinek a fizetési fokozathoz és vezetői fizetési fokozathoz meghatározott várakozási ideje az (1) bekezdésben meghatározott határidő előtt letelne, a fizetési várakozási ideje a 2018. január 1-jéig hátralévő időtartammal meghosszabbodik.”

Ezen rendelkezésre alapították a bíróságok határozataikat, viszont azt nem észlelték, hogy a rendelkezés alaptörvény-ellenes, s sérti indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az egyenlő bánásmódhoz való jogát.

A Tisztelt Törvényszék – s helyben hagyó döntésével a Tisztelt Kúria is - tévesen értelmezte álláspontunk a fentebb idézett Hszt. rendelkezést, figyelmen kívül hagyta, hogy ezen speciális szabály mindössze 2018-as előresorolásra vonatkozik, s nem rendelkezik arról, hogy a meghosszabbított várakozási idő 2018. január 1-jéig tart, viszont azután a soros előrelépés szempontjából mérvadó 4 éves várakozási időt ne kellene a szolgálati időtől elválasztani. A Tisztelt Törvényszék és a Kúria is figyelmen kívül hagyta, hogy a Hszt. nem ad módot arra, hogy rendelkezéseitől eltérően a szolgálati idő és a soros előrelépés elváljon egymástól a 2018-as évet kivéve.

A Hszt. 359. §-ában foglalt előresorolás a Hszt. rendszeréből adódóan a 117. § (3) bekezdése szerinti soron kívüli előrelépésnek feleltethető meg, melyet döntése meghozatalakor sem a Tisztelt Törvényszék, sem a Tisztelt Kúria nem vett figyelembe, s ennek figyelmen kívül hagyását nem is indokolta határozatában, sértve ezzel indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

Sőt azt sem vette figyelembe sem a Tisztelt Törvényszék, sem a Tisztelt Kúria hogy a Hszt. 116. §-a, valamint a 354. §-a miként rendelkezik, holott ezen rendelkezések is befolyásolják a Törvényszék által a kereset elutasítási okaként hivatkozott Hszt.359. §-ának értelmezését :

„116. § A hivatásos állomány tagját a fizetési fokozatba a fizetési várakozási idő alapján kell besorolni.”

„354. § A hivatásos állomány tagja 2019. január 1-jét követően az e törvény szerinti illetményre jogosult.”

Álláspontunk szerint – fentiekre is figyelemmel – a bíróságok téves döntésre jutottak, mely ellentétes mind a Hszt-ben, mind az indítványozó által hivatkozott BM rendeletben szabályozott szolgálati idő számításának, fizetési fokozatba sorolás rendszerével. A Tisztelt Törvényszék és a Tisztelt Kúria által alkalmazott következtetés a szolgálati idő számításának rendjét, nyomon követhetőségét rontaná le, és valótlanná tenné a fizetési fokozat kezdő időpontjának meghatározását. Alperes maga rögzítette 2015. július 1. hatályú parancsában 1999. szeptember 1. napjában a fizetési fokozat számítása szempontjából figyelembe vehető szolgálati idő kezdő időpontját, ami – amennyiben a bíróságok logikáját vesszük alapul – így értelmét vesztené.

Fentiekben előadottak alapján hivatkozunk a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/1002/2016. AB határozatában foglaltakra, melyben kifejtette a Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy

„Az Alkotmánybíróság a konkrét döntés és a döntést támadó alkotmányjogi panaszban előadottak értékelése során figyelembe veszi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában biztosított vizsgálati jogkörének határait is {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [51]; 3285/2017. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [38]}. Ennek értelmében az Alkotmánybíróság mindaddig tartózkodik attól, hogy törvényértelmezési és szakjogi kérdésekben állást foglaljon {7/2013. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [33], [38]}, amíg a jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül nem befolyásolja valamely alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [51]; megerősítve: 3208/2014. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza továbbá, hogy a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések önmagukban nem adhatnak alapot az alkotmányjogi panasznak. Ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; legutóbb például: 3379/2018. (XII. 5.) AB végzés, Indokolás [12]}. A jogi indokok helyességének vizsgálata főszabály szerint nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza továbbá, hogy „jellemzően akkor vizsgálhatja érdemben a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljárt bíróság az előtte folyamatban volt, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával” {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}. Ugyanakkor annak eldöntéséhez, hogy az adott bírói döntés alaptörvény-ellenessége fennáll-e, szükséges

megvizsgálni az alapul fekvő tényállást, valamint az alapügy elbírálása szempontjából releváns jogszabályi rendelkezéseket.

Az I. fokú bíróság és a Kúria is figyelmen kívül hagyta a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltakat, mely szerint

„(5) A jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”

Álláspontunk szerint a határozatok indokolása nem tartalmazza azokat az okokat, mely miatt a keresetlevelünkben szereplő tényállást a bíróság nem találta bizonyítottnak, továbbá egyáltalán még utalást sem tartalmaz arra, hogy a keresetlevelünkben előterjesztett indítványainkat miért mellőzte.

Továbbá azt sem tartalmazzák, hogy mi okból nem vette figyelembe és nem tartotta szükségesnek betartatni a Kp. 79. § (2) bekezdés a) pontja szerinti alperesi kötelezettséget.

Alperes ugyanis bár vitatta védiratában a kereseti kérelem összecszerúségét, viszont ezt nem konkretizálta, nem támasztotta alá semmivel vitatását, s ezt az I. fokú bíróság nem vette figyelembe sem eljárása, sem határozatának meghozatala során felperesi hivatkozás ellenére sem, holott a Kp. 79. §-a konkrétan rendelkezik a következőképpen:

„79. § [Bizonyítási kötelezettség]

(2) Közzolgálati jogviszonnyal kapcsolatos perben a közigazgatási szerv köteles bizonyítani

a) az igény elbírálásához szükséges általános hatályú rendelkezések, utasítások és a jogvita eldöntéséhez szükséges, a közigazgatási szerv működési körében keletkezett iratok tartalmát,

b) az igényelt juttatással összefüggő, vitatott számítások helyességét, továbbá

c) bérvita esetén a juttatás megfizetését.”

Hivatkozunk arra, hogy a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában is megállapította a Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy

„[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség

alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.

Az alkotmánybírósági vizsgálat az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra is figyelemmel kizárólagosan arra korlátozódott, hogy a törvényszék az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog követelményeinek megfelelően alkalmazta-e a Pp. 221. §, a Pp. 339/A. és 339/B. §§-ban foglalt, indokolási kötelezettségre vonatkozó szabályokat, illetve, hogy számot adott-e a feleknek az ügy lényeges körülményeit érintő észrevételeiről. Ennek megfelelően a Pp. 221. § és a Pp. 339/A. és 339/B. §§ bírói alkalmazása akkor van összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos szabállyal, ha az ítélet indokaiból e minimális tartalmi követelmények kitűnnek. Ez az értelmezés áll összhangban azzal a korábban megfogalmazott alkotmányos igénnyel, hogy a közigazgatási határozat ellenőrzése során a perbe vitt jogok és kötelezettségek érdemi elbírálást nyerjenek. [39/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 263, 272.]”

II.2.3.

Az egyenlő bánásmódhoz való jog sérelme

Indítványozó egyenlő bánásmódhoz való jogát is sértik a panaszolt ítéletek. Hiszen felperessel együtt dolgozó azon fogdaőrök, akik éppen 2015-ben léptek fizetési fokozatot, vagy a következő lépés 2018-ban vált aktuálissá a 4 éves várakozási időt töltötték ki a fizetési fokozatban lépés szempontjából, míg indítványozó – mivel neki a fizetési fokozatban történő előrelépése a két időpont közé esett a 4 éves várakozási idő helyett 6,5 éves várakozási időt kellett kitöltenie. Ez mindenképpen diszkriminációt jelez, mely diszkrimináció – álláspontunk szerint – magában a jogszabályi rendelkezésben kódolva van, így diszkriminatív, alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés alkalmazásával hozták meg az indítványozó ügyében eljáró bíróságok döntésüket, mely alaptörvény-ellenességet nem észleltek eljárásuk során.

A Hszt. 5. § (2) bekezdése kimondja, hogy a **rendvédelmi szerv megkülönböztetés nélkül biztosítja a hivatásos állomány tagjának az e törvény szerinti, kizárólag a szakmai képességek, képzettségek, a gyakorlat és a teljesítmény, továbbá a szolgálatban eltöltött idő alapján meghatározott előmeneteli lehetőséget.**

Álláspontunk szerint a Hszt. hatálya alá tartozó valamennyi hivatásos állományú személy tekintetében egységesen kell érvényesülnie a Hszt. alapján a szolgálati időn alapuló besorolásnak, fizetési fokozatban történő előresorolásnak. Ellenkező esetben, az indítványozó

és a vele egy személyi körbe tartozók hátrányosabb helyzetbe kerülnek, azaz joghátrányt szenvednek.

Hivatkozunk az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra, mely szerint:

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az eljáró bíróságok jogalkalmazása és jogértelmezése a fent ismertetettek szerint sértette az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési feltételeket. Álláspontunk szerint nem lehet feltételezni, hogy jogszabály célja a hivatásos állomány tagjainak előresorolásában diszkrépancia létrehozása, mely a hivatalos állomány tagjai között fizetési fokozatlépés szempontjából joghátrányt eredményező megkülönböztetést eredményez, azonban a jogszabály erre nézve hiányos szabályozást tartalmaz. Így a Hszt. hivatkozott rendelkezéseinek együttes értelmezése és alkalmazása a jogszabály céljának, így a józanésznek, a közjónak, akkor felelt volna meg, ha a Hszt. 359. §-ában foglalt előresorolást a Hszt. rendszeréből adódóan a 117. § (3) bekezdése szerinti soron kívüli előrelépésnek feleltetette volna meg, továbbá a törvény erre egyértelmű rendelkezést tartalmaz.

E körben saját álláspontunkként hivatkozunk a Tisztelt Fővárosi Törvényszék 4.Kf.650.181/2020/8. sz. ítéletében foglaltakra, mely szerint

[30] Való igaz, hogy a jogalkotó kifejezetten nem rendelkezett arról, hogy a 2018. január 01-jei hatályú előresorolás során az átmeneti időszakkal érintett, korábbi fizetési fokozatban már eltelt időtartamot is figyelembe kell venni, illetőleg, hogy ezen előrelépés a Hszt. 117. § (3) bekezdés szerinti soron kívüli előrelépésnek minősülne, azonban tekintettel arra, hogy a Hszt.259. § - a hozzá fűzött indokolásból egyértelműen kitűnően – átmenetileg, kizárólag a 2015. július 01. és 2018. január 01. között esedékes előresorolást halasztotta el, ... a továbbiakban a besorolás általános szabályait kell irányadónak tekinteni.

Az új szolgálati törvény szerinti ütemezett bérrendezés 2019. január 1-jével befejeződött, az illetménynövekedést jelentő fizetési fokozat előresorolások időbeli elcsúsztatása ezen béremelkedést volt hivatott biztosítani. Nyilvánvalóan nem az volt a jogalkotói szándék, hogy egy adott személyi körbe tartozók a szolgálati idejük egy részét – felperes esetében 2 év 2 hónapot – elveszítsenek.

[31] Bár a Hszt.a besorolással kapcsolatos átmeneti szabályok között nem rendelkezett arról, hogy soros vagy soron kívüli előrelépésnek minősül a Hszt. 359. § szerinti előresorolás és ebből adódóan a meghosszabbodott várakozási időt a következő fizetési fokozatba be kell-e

számítani, azonban a másodfokú bíróság e tekintetben is a felperessel egyet értve akként foglalt állást, hogy a 2015. július 01. és a 2017. december 31. közötti fizetési fokozatban előresorolásra jogosulttá vált személyek 2018. január 01-jei előresorolása – mivel arra nem az elismert fizetési fokozat kezdő időpontjához képest 4 év múlva esedékes időpontban került sor, hanem attól eltérően 2018. január 01-jén, ezért inkább soron kívüli, mint soros előresorolásnak tekinthető.”

Mindezek – álláspontunk szerint alátámasztják a tisztességes eljáráshoz és az egyenlő bánásmódhoz való jog sérelmének megvalósulását álláspontunk szerint.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, s annak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2022. július 25.

képviselőként eljárva

Tettrekész Magyar Rendőrség szakszervezete
dr. Balázs Ildikó kamarai jogtanácsos

Mellékletek:

M/1. – I. és II. fokú ítélet

M/2. – keresetlevél

M/3. – adatkezelési nyilatkozat